

ת"פ 42249/09 - מדינת ישראל נגד אלמן גילילוב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42249-09 מדינת ישראל נ'
gililov(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלמן גילילוב

הנאשם

גור דין

רקע

.1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של גניבת רכב, לפי סעיף 313ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתוב האישום, חבר הנאשם לאחר אשר הציע לו לגנוב משאית מירושלים ולהסעה למיחסום טيبة בתמורה לסר של 1,500 ₪.

הנאשם הסכים להצעת האخر, וביום 13.9.2012, קיבל לידי מפתחות משאית וגנב אותה מחניון בירושלים. בנסיבות אלה, נהג הנאשם במשאית הגנובה עד פאתי מיחסום הכניסה לטيبة, זאת כשהלפנוי נהג האخر ברכב "МОビיל".

.2. בטרם טיעונים לעונש, התקבלו תסקירים שרות המבחן בעניינו של הנאשם.

שירות המבחן תיאר את נסיבות חייו של הנאשם, המוכר לו מתייקים קודמים. מדובר בנאשם המערוב בעבירות פליליות זאת בשל מאפיינים אימפרטיביים, צורך בספק מיידי וקשה בשילטה פנימית. הנאשם מתקשה לזהות כשלים בהתנהגותו ואת שמעותם על הסביבה. שירות המבחן ביצע ניסיון לתרום את הנאשם להליך טיפול, ואולם הנאשם הגיע לחלק קטן בלבד המפגשים אשר נקבעו עימו, ולפיכך שירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית. יחד עם זאת, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל.

טייעוני הצדדים

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

.3. המאשימה צינה את ערך הרכב הנגב, וכן את אופיו כרכב המשמש כליל עבודה. בנוסף, צינה את הסכנה לציבור המשתמשים בדרך כאשר הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב, ועתרה לקביעת מתחם עונשה הנע בין 24 ל-36 חודשים מאסר. בנסיבותו של הנאשם, טענה המאשימה כי יש להטיל עונש מאסר שלא יפחית מ-30 חודשים, מאסר מותנה, פסילת רישוי שלא תפחית משנתים, קנס ופסילה על תנאי.

.4. ב"כ הנאשם הדגיש כי העבירה בוצעה ביוזמה של האخر אשר פנה אל הנאשם לבצע את העבירה. בנוסף, האخر הוא שהוביל את הרכב הנגב, ועל אף זאת החלטה המאשימה לסתור את התקיק כנכדו. הנאשם קיבל אחירות מלאה על מעשיו, עובד כiom בשיפוצים ועומד להתחתקן. כל העבירות בהן הורשע בעבר בוצעו בטרם עבירה זו. לפיכך, עתר להטיל על הנאשם עונש שאינו מאסר בפועל.

ה הנאשם טען, כי מתגורר עם אמו, הסובלת מבעיות רפואיות, והוא עומד להתחתקן וחדל מביצוע עבירות. לפיכך ביקש הזדמנויות אחרונות.

מתחם העונשה

.5. גניבת כלי רכב הוכחה, מזה שנים, כ"מכת מדינה". החוק קבע עמדתו בטיקון מס' 28 לחוק העונשין, אשר נועד לתת מענה לתופעה רחבה היקף של עבירות בכל רכב, ובهن גניבותם. החמרת העונשה בגין עבירות אלה, תוך קביעת עונש של 7 שנות מאסר לצד עבירת גנבת רכב, מייחדת עבירה זו מעבירה של גניבת כל רכוש אחר, אשר העונש לצידה הוא 3 שנות מאסר. הסיבות לכך, הן נפוצות העבירה, הפגיעה הכלכלית הקשה בבעל הרכב, וכן ההיבט הכלכלי הרחב, העוסק בפרמיות גבוהות לביטוח כלי רכב החלות על כלל האוכלוסייה. בנוסף לפן הכלכלי, יש להתייחס להיבטים נוספים של הפגיעה בבעל הרכב, המגיע אל הכליל המשמש אותו לתנועה למקום, ומגליה שזה נעלם. מדובר בפגיעה בבטחון האישי שחש אותו אזרח, ואף פגיעה בחופש תנועתו. כאשר כלי הרכב הנגב הוא משאית, מדובר בדרך כלל בערך רב, וכן בפגיעה אף בעבודתו של בעל המשאית.

פסק הדין שהוצגו על ידי בא כוח הנאשם, אשר ניתנו בערכאות השלום, אינם משקפים את רף העונשה המחריר שנקבע בגין עבירות דומות, כולל מאסר בפועל אף ברף הנמוך שלו (ראו הפסיקה שהגישה המאשימה מבית המשפט העליון, וכן עפ"ג 14-03-57089 (א-מ) **עודי מחפוץ נ' מדינת ישראל**, (2.7.2014)).

.6. במקרה הנדון, הנאשם ביצع את המiosis לו תוך חניה לאחר, אשר היע לו תמורה כספית נאה על מנת לגנוב את המשאית ולהעביר להחסום טيبة. הנאשם קיבל לידי את מפתחות המשאית מהאחים, ביצע בעצמו את מעשה הגניבה, ונרג במשאית מרחק רב מירושלים עד לפאתי טيبة, תוך שימוש בתחכים, ובשיטת רכב נוסף הנושא לפני המשאית הגנובה, בכדי להתריע מפני סכנת גילוי. איןני מקבל, לעניין זה, את טיעון בא כוח הנאשם, כי הנאשם היה זוטר בביצוע העבירה, שכן הנאשם הוא שביצע בפועל את מעשה הגניבה, לרבות הנהיגת הממושכת במשאית ממוקם הגניבה ועד למחסום טيبة.

בנוסף, הנאשם הודה שנרג במשאית מבלתי שיהיה בידייו רשות נהיגה מתאים לנרגה במשאית מעין זו, ובכך היווה סיכון לציבור המשתמשים בדרך.

לאחר ש שקלתי את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה וכן את הפסיקה הנהוגת, אני קובע כי מתחם הענישה למעשה העבירה באירוע הנדון, נع בין 9 חודשים מאסר לבין 30 חודשים מאסר מותנה, ופסילת רשות בפועל וכן על תנאי.

העונש המתאים

כנגד הנאשם מספר הרשעות קודומות, לרבות בגין עבירות רכוש מינורית, וכן בעבירות תעבורה. שירות המבחן התרשם ממופיעני אישיות בעיתיים, אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, ואולם הנאשם לא נרתם להליך הטיפולי שהוצע על ידי שירות המבחן. למעשה, בנسبות אלה, ובלא שאוטם גורמי התנהגות בעיתיים זכו לטיפול, יש להתייחס אל הנאשם בהתאם להתרשנות שירות המבחן: אדם אימפליסיבי, המתנסה לוווסת את דחפיו, ולזהות את משמעות מעשיו והשפעתם על הסובבים אותו.

יחד עם זאת, יש לזכור לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו, את הודהתו בבית המשפט, את השפעת העונש שיטול עליו ועל משפחתו הקרויה, וכן את נסיבות חייו כמתואר בתסקיר. בנוסף, יש ליחס משקל משמעותי לעובדה שמדובר במקרה הראשון של הנאשם. אין משקלה של שלילת חירות לראשונה בחי אדם, כמשקל(equal weight) לאדם הנכנס וויצו מבין כתלי הכלא. אך, יש לקוות כי תקופה מאסר אשר תוטל על הנאשם, תהווה עבورو הרתעה הולמת, על אף דפוסי אישיותו האמורים.

اذין כי איני מקבל את טענת בא כוח הנאשם לגבי סגירת התקיק הקשור לשותפו של הנאשם, זאת על אף קיומן של ראיות מוצקות כנגדו, בשל העובדה שלא הוציאו לפני כל ראיות לביסוס טיעון זה.

לפיכך, ולאחר ש שקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 12 חודשים מאסר בפועל, זאת בגין ימי מעצרו בין התאריכים 13.9.12 עד יום 21.9.13.

.ב. 8 חודשים מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחררו, עבירות רכוש מסוג פשע.

.ג. 4 חודשים מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחררו, עבירות רכוש מסוג עוון, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

.ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישו נהיגה, זאת במשך שנה משחררו מהכלא. שב"ס יעדכן את מזכירות בית המשפט לגבי מועד השחרור.

.ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישו נהיגה, במשך שנה, זאת על תנאי שלא יעבור תוך

שנתים משחררו עבירת רכוש הקשורה ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 נואר 2015, בנסיבות הצדדים.